

klapper, toen ik er in een hotel weer een had. Ik belde met het bureau en zei, paniekerig, dat ik een klapper had gehad en vroeg of iemand me op wilde halen, omdat ik een beetje van slag was. Twee minuten later werd er keihard op de deur gebonkt. Ik deed open en de vrouw van het bureau stormt met een honkbalknuppel de kamer in. "Waar is die hufter", brulde ze. Het bleek dat zij verstaan had dat ik klappen had gehad. Ze was zo met haar honkbalknuppel, langs de portier, door de gangen van het hotel gestormd. Het moeilijkste van het werk vind ik verder, dat mijn familie het niet mag weten. Ze zouden het nooit accepteren. Ze zouden denken dat ik, door dit te doen, hun werk negatief beïnvloed. Tot voor kort zei ik, dat ik voor een uitzendbureau werk, dat was niet echt gelogen, toch? Ik kon ook zeggen dat ik, voor mijn werk, in het SAS hotel was geweest, zonder te liegen. Nu is dat moeilijker geworden. Gelukkig vragen ze er niet veel naar, het is voor hun niet zo belangrijk, carrière en werk. Ik vind dat dubbelleven toch al moeilijk.

Met klanten heb ik eigenlijk nooit problemen. Dat vind ik leuk. Ze krijgen hun uur, en al zou ik ze normaal niet mogen of ze politiek fout vinden, het is hun uur. Maar dat dubbele, als je 's morgens in de supermarkt loopt en al die huisvrouwjes ziet. Dan denk je toch, ze moesten eens weten wat ik gisteravond gedaan heb. Ze kunnen zich gewoon niet voorstellen wat wij doen, en al helemaal niet dat we verder doodnormaal zijn en kinderen krijgen en boodschappen doen. Ik word daar soms zo moe van.

In de toekomst wil ik er wel weer iets "gewoons" bij gaan doen, iets maatschappelijks. Het is wel moeilijk als je geld en vrijheid gewend bent, maar ik vind het toch ook wel weer belangrijk. Ik heb altijd part-time in de mode gewerkt, tot ik dat geregelde niet meer aan kon. Nu wil ik mijn rijbewijs gaan halen en toch weer in de mode gaan werken, maar dan als vertegenwoordiger. En verder wil ik nog heel lang als hoer werken, niet alleen voor het geld, trouwens. Het blijft gewoon een roeping.

DENKTANK

door: Margot Alvarez

In de vorige Vluggertjes heb ik een en ander verteld over de opzet van prostitutie-bedrijven, die zich beperken tot het leveren van faciliteiten. Graag had ik in deze Vluggertjes iets meer verteld over het opzetten van een collectieve vereniging voor prostituées. Dit is een plan waaraan de Rode Draad de afgelopen winter hard heeft samengewerkt met de FNV-dienstenbond, de Vereniging voor Exploitanten van Relax bedrijven en de Mr. A. de Graafstichting. Helaas moet dit verhaal even blijven liggen, in verband met het laatste schokkende nieuws.

Op 18 april jl. ontving de Rode Draad een brief van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Mevr. Erica Terpstra. Hierin laat zij ons weten dat wij over twee jaar, zonder enige vorm van financiële ondersteuning, verder moeten. Zij vindt onze organisatie best nuttig en in principe voldoen wij ook in alle opzichten aan de richtlijnen die zij aangeeft in de nota "Naar eigen vermogen". Desalniettemin is zij van mening dat onze doelgroep (de prostituées) draagkrachtig genoeg is, om de

organisatie zelf te financieren door middel van hogere eigen bijdragen.

Natuurlijk is de Rode Draad, vanaf het begin, bezig geweest met het zoeken naar mogelijkheden om zelfstandiger te worden. Het is niet altijd even prettig om je hand op te moeten houden in Den Haag. Ieder jaar moet er veel werk verricht worden aan het maken van een subsidieverzoek en het verantwoorden van de uitgegeven bedragen in

jaarverslagen. Het in stand houden van de organisatie vraagt best veel tijd van de paar (2,4) betaalde krachten waar wij over kunnen beschikken. Dit gaat ten koste van het werk dat we voor de prostituées hadden kunnen doen. Zeer frustrerend soms, en ook om die reden is het belangrijk om over eigen middelen te kunnen beschikken.

We hebben geprobeerd een netwerk van collectieve prostitutie-bedrijfjes op te zetten in het land, hopende om deze bedrijfjes ook als steunpunt voor collega's in de regio te laten functioneren. Helaas heeft de Rode Draad niet genoeg geld om te investeren in trainingen voor hoeren, die dit zouden willen opzetten. Toen wilden we proberen om onze anonieme achterban zichtbaar te maken. Veel tijd en energie stopten wij in discussies en onderzoek naar de mogelijkheden om van onze stichting een vereniging te maken. De leden zouden dan, met hun contributie-gelden, een deel van de organisatie draaiende kunnen houden, zodat we zelfstandiger zouden zijn. Helaas kwamen hier alleen hoeren op af, die het zich konden permitteren om "er voor uit te komen". De hoeren die dat niet kunnen, zouden niet meer in onze organisatie vertegenwoordigd zijn. Aangezien nog heel veel prostituées zelfs geen post kunnen ontvangen van de Rode Draad, zou dit betekenen dat wij onze doelstelling hadden moeten wijzigen. We hadden dan niet meer voor alle hoeren op kunnen komen, want de zwaksten onder ons waren dan ook in de Rode draad onzichtbaar gebleven. De Rode Draad wil persé op blijven komen voor alle hoeren, ook de minder sterken. Exit dus, met het verenigingsmodel!

Toch hebben wij de hoop op zelfstandigheid niet opgegeven. We bleven zoeken naar mogelijkheden om de emancipatie van hoeren naar krachtiger wijze vorm te geven en de Rode Draad te professionaliseren. Vandaar het plan om een collectieve vereniging op te zetten voor professioneel werkende prostituées. De bedoeling is, dat hoeren zich bij deze vereniging kunnen abonneren op verschillende dienstenpakketten. Clubwerkers kunnen gebruik maken van het uitzendbureau van de vereniging, wanneer zij van werkplek willen veranderen. Het uitzendbureau kan, omdat zij namens een achterban bemiddelt, goede arbeids-voorwaarden afdwingen bij clubs, die gebruik willen maken van deze service. Clubs hoeven dan niet meer aldoor zelf te werven en te selecteren. Dit is voor alle partijen wel zo efficiënt, in verband met de hoge mobiliteit in onze branche. Naast het uitzend-bureau is het ook de bedoeling, dat er een administratiekantoor wordt opgezet voor prostituées. Zij kunnen hun papierwinkel als zelfstandig ondernemer uitbesteden aan boek-

houders, die niet opkijken van een hoer als klant en bovendien gespecialiseerd zijn in hoerenadministratie. Er komen regelmatig klachten binnen bij de Rode Draad over dubieuze boekhouders en dergelijke.

De vereniging is van hoeren zelf, waardoor zij lastige dingen uit kunnen laten voeren door derden zonder het verlies aan zelfstandigheid.

Hiervoor is geld nodig. Extra geld als investering in het zelfstandiger en volwassen worden van een belangenorganisatie zoals de onze. Met de middelen, die wij tot nu toe hebben, lukt dit niet. Wij stonden dus op het punt om (tijdelijk) een extra aanloop subsidie te vragen.

Helaas, als het aan Erica T. ligt gaat ook dit plan niet door. Nog voordat wij de kans krijgen dit briljante plan te lanceren, worden wij gekort op onze huidige (onvoldoende) middelen. Het is Terpstra's bedoeling ons, de komende twee jaar, zo'n Fl. 70.000 per jaar minder te geven. Vanaf 1 januari 1998 moeten wij helemaal in staat zijn, zonder enige vorm van subsidie, verder te werken. Dit, terwijl we juist wat extra geld nodig hebben om te professionaliseren en onafhankelijker te worden.

Kortom, het wordt ons behoorlijk onmogelijk gemaakt om goed te functioneren op deze manier.

Tegelijkertijd staat de behandeling van artikel 250bis - de afschaffing van een antieke bordeelwet - eindelijk weer op de agenda van de Tweede Kamer voor het komende jaar.

Het zal toch niet de bedoeling zijn van Terpstra dat zij prostituées de mond wil snoeren wanneer een - voor onze beroepsgroep - belangrijke wetswijziging ter discussie staat? Hoe democratisch is het hier eigenlijk nog, wanneer alleen het recht van de sterksten geldt?

Voorlopig gaan we ervan uit, dat de staatssecretaris het gewoon niet zo goed begrijpt. We zullen haar dan ook haarfijn uitleggen, hoe beroerd het is gesteld met de "rechten" die hoeren hebben, en dat die in geen enkele verhouding staan tot hun verplichtingen. Begin juni neemt zij haar uiteindelijke beslissing, dan weten wij wat ons te wachten staat. Mocht zij bij haar besluit blijven, dan zullen we actie moeten voeren. Natuurlijk doen wij dat op eigen wijze en niet door met een lullig spandoekje op het Binnenhof te gaan staan. Heb je goede ideeën over de te voeren acties, laat het ons weten! Alles is welkom: slogans acties en steunbetuigingen, maar vooral goede strategieën om de politiek te overtuigen van de onrechtvaardigheid van deze beslissing. We willen liever geen zielige hoeren zijn en onze trots bewaren, maar om nou te beweren dat hoeren geen achterstandspositie hebben en niet gediscrimineerd worden is pas echt je kop in het politieke zand steken.

